

AUTOGOLUL — O ÎNTÎMPLARE?

În campionatul diviziei A s-au disputat cele 15 etape ale turului, fiecare din ele şi toate la un loc oferind diferite aspecte demne de consemnat. Mă voi opri la unul, pe care sînt în măsură să-l discut, în vechea mea calitate de jucător-apărător în divizia A. Este vorba de numărul destul de mare de autogoluri care s-au înscris în această primă parte a campionatului.

14 goluri înscrise în proprie poartă — în medie, un autogol de etapă — mi se pare extrem de mult.

Care pot fi cauzele?

Consider că, în primul rînd, ceea ce face ca un jucător să ajungă în situaţia de a trimite balonul dincolo de linia propriei sale porţi este lipsa unei tehnici corespunzătoare de joc. Se ştie că, la anumite faze ce se petrec în careu, apărătorii trebuie să intervină cu maximum de promptitudine, încercînd să înlăture pericolul din faţa porţii, iar aceste intervenţii se fac din cele mai diferite poziţii şi nu o dată din cele mai dificile (dezechilibru, luptă cu adversarul etc.). În atari condiţii, aşa cum se pretinde atacanţilor să dea dovadă de mult rafinament în fazele de poartă, tot aşa i se cere apărătorului să execute elementele specifice postului cu deosebită precizie. Pentru a ajunge la îndeplinirea acestor sarcini, ei au datoria ca la antrenamente să încerce rezolvarea celor mai dificile situaţii. Aici este — după părerea mea — cheia succesului, pentru că, în general, jucătorii noştri sînt tentaţi ca la antrenamente să execute elementele cele mai simple, cele care nu pretind un efort prea mare, ceea ce, evident, nu poate aduce după sine şlefuirea tehnică de care este absolută nevoie în teren.

O altă cauză a acestei mici drame fotbalistice o constituie lipsa de concentrare în anumite momente ale întrecerii. Jocul de fotbal presupune pe lîngă un consum de energie fizică deosebit şi un consum ridicat de energie psihică. Această axiomă este cu atît mai pregnantă astăzi, în condiţiile în care jocul de fotbal a cîştigat foarte mult în dinamică şi cînd combinaţiile tehnico-tactice au devenit din ce în ce mai subtile... Clipele de neatenţie, de delăsare, de apatie în joc se pot plăti uneori cu un preţ destul de ridicat, preţ care se răsfrînge în rezultatul echipei din care face parte jucătorul insuficient concentrat în anumite situaţii. Referindu-ne la starea psihică trebuie să amintim şi enervarea excesivă, cea care întunecă la un moment dat raţiunea şi declanşează gesturi necontrolate. De aici şi pînă la execuţia tehnică defectuoasă nu este cale prea lungă.

Toate acestea se pot, însă, remedia, după cum mai aminteam, printr-un antrenament adecvat, printr-o pregătire morală corespunzătoare.

Este un prilej de reflecţie pentru antrenori, dar mai ales pentru cei care de fapt sînt actorii de bază ai scenei verzi a stadioanelor — jucătorii.

Dragoş COJOCARU

Un nou antrenor la Dunărea Giurgiu

Divizionara B Dunărea Giurgiu (seria I) a început pregătirile miercuri după-amiază sub conducerea noului său antrenor, I. Bălănescu (fostul conducător tehnic al echipei, I. Ştefan, a părăsit oraşul, din motive personale, mutîndu-se la Buzău). Lotul echipei a suferit modificări esenţiale: cinci jucători pleacă de la Dunărea, printre care Gherghilescu, Chiriţă şi Ulea. În schimb, formaţia giurgiuveană va primi trei noi fotbalişti, şi anume pe Grubăr, Ţigănilă şi Rădoi, transferaţi de la Olimpia Giurgiu (div. C). Pînă la sfîrşitul săptămînii viitoare Dunărea se va pregăti acasă, la Giurgiu, după care se va deplasa, pentru 12—13 zile, la Predeal. Lipsesc de la primele şedinţe de antrenament Cristache, Iacob şi Grădinaru, care se află la tratament în staţiunea Băile Herculane.

Tr. BARBĂLATĂ, coresp.

CELE DOUĂ NECUNOSCUTE ALE RAPIDULUI

Fără voie bună, antrenamentele n-au spor! — Giuleştenii Greavu, Pop şi Codreanu îşi iau, deci, porţia zilnică... Foto: V. BAGEAC

„Începem pregătirile în vederea returului cu două necunoscute, ne-a spus antrenorul principal al feroviarilor bucureşteni Marin Bărbulescu: a) **cu ce bagaj fizic se vor întoarce cei şase jucători aflaţi în loturile reprezentative şi b) condiţiile concrete ale programului".**

Şi dacă în ceea ce priveşte primul punct eram — ascultîndu-l pe antrenorul Bărbulescu — oarecum edificaţi, Rapid avînd în lotul naţional pe Răducanu, Lupescu, Dan, Dumitru, Neagu şi în cel olimpic pe Angelescu, adică mai mult de jumătate din echipă, ne-am exprimat nedumerirea în privinţa celui de al doilea, cu atît mai mult cu cît discuţia noastră pornise tocmai de la programul de iarnă al echipei din Giuleşti: după riguros control medical, între 9 şi 11 ianuarie — readaptare la efort (sală + teren), apoi perioada Predealului (12—27 ianuarie), iar în final suita de jocuri între 28 ianuarie şi 25 februarie.

De aceea, am şi solicitat amănunte în plus. **Reunirea întregului lot va avea loc abia după 25 februarie** — precizează antrenorul secund N. Cristescu — **rămînîndu-ne, deci, la dispoziţie pentru cristalizarea şi omogenizarea formaţiei mai puţin de două săptămîni. Şi dacă jucătorii care efectuează turneele din Brazilia şi Australia vor avea nevoie de o perioadă de readaptare, sau refacere? După cum vedeţi, sînt chiar mai multe semne de întrebare..."**

„Ne interesează, evident, — adaugă M. Bărbulescu — **ca „veteranii" Dan, Lupescu, Greavu, Năsturescu, Codreanu, Răducanu să menţină nucleul primei formaţii, dar, în aceeaşi măsură vrem ca tinerii Petreanu, M. Stelian, Muşat şi Cojocaru să crească valoric. În ceea ce-l priveşte pe Straţ care a trecut printr-o perioadă de „reeducare", întrucît ne-a ascuns că e inapt de joc înaintea meciului cu Setubal, credem că el se va impune prin muncă şi seriozitate. Încercăm în continuare să-l adaptăm pe Mazurachis şi sperăm ca 1970 să aducă confirmarea deplină a lui Neagu şi Dumitru, aceasta depinzînd însă numai de ei, întrucît cei doi tineri selecţionabili au început, spre sfîrşitul turului, să se menajeze.**

În ceea ce priveşte programul de pregătire, echipa noastră, PE BAZA UNOR MAI VECHI LEGĂTURI CU ECHIPA LIBANEZĂ RACING BEIRUT, SE AFLĂ ÎN POSESIA UNEI INVITAŢII PENTRU PERIOADA 9—23 FEBRUARIE. Ea coincide tocmai cu perioada instabilă a iernii, cînd terenurile devin la noi foarte greu practicabile, iar pregătirea în Liban ne-ar fi de un real folos.

Nu ştim însă dacă oferta va putea fi onorată, DATORITĂ SANCŢIUNII DICTATE DE F. R. F. ÎMPOTRIVA RAPIDULUI. Iată, deci, celălalt semn de întrebare..."

Într-adevăr, actualul lider al campionatului are de suportat consecinţele comportării penibile din meciul cu Setubal, de la Bucureşti. Ne întrebăm, însă, dacă interdicţia disputării unor meciuri în străinătate se poate valida în prezent, cînd şase jucători ai Rapidului efectuează lungi turnee în cadrul loturilor reprezentative, iar restul ar fi handicapaţi faţă de componenţii celorlalte echipe divizionare, care-şi caută condiţii optime de pregătire în vederea campionatului.

Paul SLAVESCU

COLŢUL JUNIORULUI

CE VALOARE AU CRITERIILE DE SELECŢIE?

Nu pot decît să salut iniţiativa ziarului „Sportul" de a fi deschis coloanele sale dezbaterii unei probleme de o importanţă majoră, ca aceea a juniorilor, începînd cu deziderat de bază: **selecţia.**

Dar, nu trebuie să discutăm numai de dragul discuţiilor, ci **cred că este nevoie să tragem şi unele concluzii de ordin practic,** destinate acţiunii de selecţie pe teren. **Deci, va trebui să încercăm să formulăm cîteva sugestii şi să găsim, în acelaşi timp, metodele şi mijloacele corespunzătoare.**

Selecţia are ca punct de pornire VALOAREA INTRINSECĂ A JUCĂTORULUI. Există, însă, şi o altă cerinţă, aceea a posibilităţilor de integrare a acestor valori individuale în angrenajul echipei.

Avem la îndemînă exemplul ce ni-l oferă selecţia la copii şi juniori, realizată după anumite criterii cu totul desuete. La centrele respective, copiii şi juniorii sînt supuşi unor probe practice care se rezumă la: a) **modul în care ştiu să manevreze mingea** b) **probe fizice,** c) **un sumar control medical.**

Ce obţinem prin aceste aşa-zise CRITERII? **Depistăm, pur şi simplu, unele date aleatorii,** CARE SÎNT DEPARTE DE A NE FURNIZA CERTITUDINI DE VIITOR.

Or, o **adevărată acţiune de descoperire a talentelor trebuie să conţină,** după părerea mea, **două perioade bine distincte:**

— alegerea după unele date subiective şi obiective a celor ce dovedesc aptitudini pentru jocul de fotbal;

— urmărirea în timp a posibilităţilor de integrare a juniorului într-o viitoare echipă de seniori, prin calităţile ce le-ar putea dovedi în jocul colectiv-constructiv, adică punerea în serviciul echipei a tuturor calităţilor sale fizice şi psihice.

Deci, opinez ca ACŢIUNEA DE SELECŢIE **să fie urmărită la centrele de juniori şi copii — pe un parcurs de 2—3 ani — în care antrenorii să-şi propună mijloacele de rezolvare a obiectivelor finale prin diverşi parametri de: gabarit, pregătire fizică, orientare tactică, echilibru psihic etc.**

Vom putea spune că am făcut o selecţie bună numai atunci cînd juniorul a putut să promoveze — după 3—4 ani — într-o echipă de categorie superioară, în angrenajul căreia a devenit o rotiţă de neînlocuit.

În condiţiile în care fotbalul modern îşi impune tot mai mult legi dure, atît copilul cît şi juniorul trebuie căliţi pentru focul viitoarei evoluţii, care solicită un GABARIT şi o REZISTENŢĂ FIZICĂ EXCELENTĂ.

Mulţi îşi reamintesc, cred, de Renye, Raab sau Văcaru din echipa naţională de juniori a anului 1956, dar şi de Dridea, Sfetcu, Jeney, Public, Motroc, Mateianu. **Cine s-a pierdut mai întîi?** CEI MAI FIRAVI (Renye, Raab, Văcaru) SAU CEI CU O CONSTRUCŢIE FIZICĂ MAI ATELTICĂ? Timpul ne-a arătat că **jucătorii insuficient dezvoltaţi fizic s-au „consumat" mult mai repede** după ce au trecut la seniori.

Cornel DRAGUŞIN — antrenor —

LA ORDINEA ZILEI

CAMPIONATUL MONDIAL DE FOTBAL — 1970

● ÎN AŞTEPTAREA TRAGERII LA SORŢI ● DIN ISTORIA „CALIFICĂRILOR" ● RECORDURI, STATISTICI...

Tragerea la sorţi a grupelor fazei finale nu este — şi nu poate fi — indiferentă pentru nici una dintre cele 16 finaliste, cum — de altfel — nu a fost nici stabilirea grupelor preliminare, care — prin caracterul lor geografic — au avut menirea să introducă în fotbalul mondial noţiunea de echitate (adică egalitatea în drepturi a tuturor ţărilor aderate la F.I.F.A), dar — tot în baza aceloraşi criterii — au sacrificat pe altarul acestei „echităţi" cîteva echipe de certă valoare (Iugoslavia, Scoţia, Ungaria, Spania şi altele).

Despre preliminarii şi cele 16 echipe finaliste s-au scris nespus de multe lucruri. Totuşi, credem că anumite amănunte de ordin statistic se vor dovedi în continuare utile pentru satisfacerea curiozităţii unor cititori ai ziarului.

● În actuala ediţie a „Cupei Jules Rimet" s-au înscris în total 71 de ţări, dintre care ulterior s-a retras una singură (R.P.D. Coreeană, marea revelaţie a turneului precedent). Mexic — ca organizatoare — şi Anglia — ca deţinătoare a trofeului — s-au calificat direct în faza finală. Pentru celelalte 14 locuri ale „constelaţiei mexicane" — s-au întrecut 68 de echipe (cifra constituie un „record", ce îl întrece pe cel anterior, care era de 51 şi data din 1966); 9 ţări se aflau la prima lor participare în competiţia supremă a fotbalului şi anume: El Salvador, Bermude, Algeria, Senegal, Libia, Zambia, Camerun, Rhodesia şi Noua Zeelandă.

● Faza preliminară a început la 19 mai 1968 cu meciul Austria — Cipru şi a luat sfîrşit la 14 decembrie 1969, o dată cu meciul Australia — Israel, disputat la Sydney. În cele aproape 19 luni au avut loc 173 de partide, marcîndu-se 543 de goluri, în medie 3,1 goluri pe meci.

● În cadrul preliminariilor, 7 echipe nu au gustat din „paharul amar" al înfrîngerii: Brazilia (singura, de altfel, care a cîştigat toate cele 6 meciuri disputate, cu un golaveraj admirabil de 23—2), Italia, U.R.S.S., R.F. a Germaniei, Uruguay, Israel şi... Tunisia (care după o victorie şi patru meciuri egale s-a eliminat din competiţie prin tragere la sorţi, favorabilă echipei marocane).

● Cele mai „chinuite" calificări aparţin echipelor Salvadorului şi Marocului, care au susţinut cîte 10 partide fiecare, în cursul cărora ambele au fost obligate — şi chiar de cîte două ori — să treacă prin focul barajului, adică să susţină şi un al treilea meci cu acelaşi adversar, şi culmea: într-un asemenea baraj, Salvador s-a calificat mai departe datorită golului marcat în prelungiri (contra echipei Honduras, la Mexico City), iar Maroc s-a menţinut în competiţie prin tragerea la sorţi care i-a fost favorabilă la capătul celor 300 de minute electrizante jucate în compania Tunisiei. În Europa, într-o singură grupă nu s-au putut încheia „socotelile" după consumarea meciurilor planificate, în cea de-a II-a. Meciul de baraj s-a soldat cu victoria categorică a Cehoslovaciei, în faţa unei echipe a Ungariei improvizată din cauza unor indisponibilităţi hotărîtoare, cu neputinţă de remediat. În America Centrală un singur meci a fost reprogramat (Guatemala — Haiti), după ce echipele s-au prezentat regulamentar în faţa publicului, dar oaspeţii au refuzat arbitrul oferit de gazde (numit „ad hoc" în locul celui delegat, care nu a sosit la timp).

Portarul vest-german Walter intervenind cu succes la un atac al formaţiei scoţiene. (Fază din meciul Scoţia — R.F.G. desfăşurat la Glasgow şi terminat la egalitate: 1—1)

● Cîteva cifre şi din întreaga istorie a preliminariilor. Prima ediţie (1930) nu a necesitat jocuri preliminare. În cei 35 de ani, fotbalul a cunoscut o largă răspîndire. Din rîndurile celor aproape 140 de ţări membre ale F.I.F.A. au participat efectiv la preliminarii 83. Au avut loc 611 meciuri, marcîndu-se 2166 de goluri. Scorurile cele mai frecvente au fost: 1—0 (de 79 de ori), 2—1 (de 73 de ori), 2—0 (de 68 de ori), 1—1 (de 53 de ori), 3—0 (de 44 ori), 3—1 (de 37 de ori) şi 4—1 (de 34 de ori). Scorul record este de 12—0, fiind stabilit de echipa R.F. a Germaniei în meciul cu Cipru în 1969 (pare-se, drept răzbunare pentru acel prea chinuit 1—0 de la Nicosia, „ciupit" cu un gol marcat în ultimul minut).

În toată istoria preliminariilor (1934—1970) există desigur şi alte recorduri interesante: cele mai multe meciuri disputate: 34 — Mexic, 33 — Iugoslavia, 30 — Irlanda şi Luxemburg, 29 — Cehoslovacia, Bulgaria şi Finlanda, 28 — Grecia, 27 Belgia, Franţa, Scoţia, Portugalia şi Costa Rica, 26 — Elveţia şi Israel, 25 — S.U.A. Din cele 83 de echipe, doar trei au reuşit să scape neînvinse în preliminarii: Anglia (1950—62), R.F. a Germaniei 1954—70) şi Brazilia (1954—70).

Fr. MOISES

BALONUL e ROTUND

TINERETUL, ÎN MÎINI BUNE

În bilanţul anului 1969 stă scrisă la loc de frunte calificarea echipei naţionale de fotbal pentru turneul final al campionatului mondial 1970.

Reconfortantă lectură acest bilanţ, care nu seamănă de loc cu cele contabile şi care aduce, în loc de cifre, cîteva momente dramatice în amintirea noastră şi mai multe speranţe legate de viitor...

Dar cititorului atent şi pasionatului suporter al „fotbalului naţional" nu pot să-i scape şi alte date, de asemenea, extrem de importante, dar umbrite, la timpul lor, de conjunctura agitată a meciurilor grupei I europene, din care reprezentativa României a făcut parte în cursul bătăliei pentru Mexic.

Mă gîndesc la echipa „olimpicilor" — sinonimă, de fapt, cu „tineretul" — şi la frumoasa ei carieră internaţională din toamna anului 1969:

2—1 cu R.F.G. la Bucureşti;
2—1 la Chorzow cu Polonia A;
0—0 cu R.D.G. la Weisswasser.

Şi nici o înfrîngere, la olimpici şi la tineret!

Gil Mărdărăscu a preluat echipa „speranţelor" noastre şi a avut curajul, care-l onorează, să-şi asume o mare responsabilitate.

Nobilă sarcină, şi grea, implicînd riscuri serioase şi pericolul de a-şi vedea compromisă o carieră plină de merite incontestabile.

Însă Gil are arma lui, pe care i-o ştim de 30 de ani: perseverenţa, DUBLATĂ DE CONŞTIINŢA SIGURĂ A REUŞITEI PRIN DĂRUIRE ŞI MUNCĂ.

Am remarcat, în activitatea mai tînărului meu coleg, că procedează cu o echipă de fotbal ca un sociolog care ar analiza, în studiile sale, o unitate socială, pentru a-i face monografia — sat, oraş, judeţ sau familie — urmînd o riguroasă metodă ştiinţifică, spre a nu da greş:

— o cercetare directă cît mai intensă şi completă a materialului uman dat;

— verificarea şi controlul datelor culese;

— confruntarea propriilor observaţii cu reacţiile şi manifestările în timp ale subiectelor studiului său;

— concluziile şi orientarea în acţiune.

În anii 1937—1938 actualul antrenor al echipei naţionale de tineret şi al „olimpicilor" era un talentat junior, titular în selecţionata Capitalei, remarcat mai ales pentru ceea ce şi atunci se numea eficacitate.

Ca jucător pe deplin format şi cu un bun stat de serviciu, Gil a fost fotbalistul pe care în anul 1949 am vrut — însă nu am reuşit, datorită unui complex de împrejurări — să-l aduc la Rapid.

În anul 1955 era antrenor secund la Dinamo Bucureşti (antrenor principal Angelo Niculescu) contribuind la aducerea titlului de campioană naţională în şoseaua Ştefan cel Mare.

În perioada amintită antrenam juniorii aceleiaşi echipe.

Foarte adesea Gil venea să asiste la antrenamentele mele cu copiii, să-mi ceară o serie de explicaţii şi să-mi pună nenumărate întrebări.

— Asta, de ce aşa şi nu altfel?

— Procedeul acesta mă surprinde, dar e interesant. Mai încercaţi-l o dată!

— Astăzi vreau să fiu „secundul" dv. pînă înserează: n-am lucrat cu „puşti" niciodată!

Mi se părea curios că un tînăr antrenor, ajuns în divizia A şi la lotul B al ţării, îşi petrece timpul său liber, destinat unei meritate relaxări, ca să mă ajute la antrenamentele cu juniorii.

Cu bătrînul meu „fler", care mă ajută să adulmec oamenii, mi-am dat seama că în acest tînăr există o sete de cunoaştere greu de potolit, mult spirit autocritic — real, NU DE PARADĂ — şi un ascuţit simţ al perfectibilului...

Nu m-am înşelat de loc, fiindcă printr-o bună pregătire teoretică şi practică, Gil urcase repede treptele ierarhiei — district, divizia B, divizia A, lotul naţional —, însă nu putea să-şi ierte faptul că nu lucrase cu copiii şi juniorii. Considera ca fiind un „gol" în formaţiunea sa profesională şi DOREA SĂ-L UMPLE NE**APĂRAT.**

De ce m-a ales tocmai pe mine în acest scop?

Nu l-am întrebat niciodată, dar am pus totul pe seama faptului că lucram amîndoi la Dinamo şi eram, cum s-ar spune, în aceeaşi grădină, pe „tarlale" învecinate.

Nu-mi amintesc ca Gil să se fi plictisit vreodată. Nu se plictiseşte nici astăzi, revenind, cu noi comentarii, aspecte şi întrebări referitoare la principalele probleme care l-au preocupat întotdeauna pînă la obsesie:

— sensul tehnic şi psihologic al repetărilor;

— mişcarea unui antrenor între limitele de la aspru la blînd;

— desăvîrşirea tehnicii individuale a jucătorilor;

— îmbinarea antrenamentului cu viaţa;

— legăturile de pură afecţiune dintre antrenor şi jucător şi dintre jucătorii înşişi.

Mărdărăscu a cultivat legături valoroase cu mari antrenori din trecut (Platko — Venus, Vogl — Juventus etc.) şi cu alţii, tot atît de faimoşi, din diferite ţări, învăţînd mereu, **nemulţumindu-se cu ceea ce a acumulat, exigent şi necruţător cu sine însuşi, plin de vigoare cu meseria lui.**

Tot ce a cules de la alţii a fost trecut prin filtrul propriei sale personalităţi, CĂPĂTÎND UN CONŢINUT NOU ŞI O PATINĂ DE ORIGINALITATE, care dă greutate cărţii de vizită **a lui Gil Mărdărăscu.**

Îmi face mare plăcere să spun că TINERETUL FOTBALULUI NOSTRU ESTE ÎN MÎINI BUNE.

Gil, cu modestia şi tăcerea lui, ne pregăteşte — sînt convins — şi alte surprize, mult mai mari...

Petre STEINBACH

TREI JUNIORI PROMOVAŢI LA OŢELUL GALAŢI

De două zile, fotbaliştii de la Oţelul sînt supuşi unui sever control medical, care va dura pînă mîine, după aceea elevii antrenorului Ştefan Vasile urmînd a începe antrenamentele. Primele lecţii urmăresc readaptarea jucătorilor la efort. Antrenamentele vor continua aproape două săptămîni la Predeal, iar după 1 februarie din nou la Galaţi. La începutul lunii viitoare, Oţelul va susţine o serie de meciuri amicale pentru omogenizarea formaţiei, întrucît se preconizează ca în jurul datei de 20 februarie echipa să întreprindă un turneu de trei jocuri în Bulgaria.

Celor 16 jucători din vechiul lot li se vor adăuga acum 3 talentaţi juniori — din pepiniera proprie — care au fost împrumutaţi divizionarei C, S.U.T. Galaţi. Aceştia sînt Morohai, Pastia şi Maghiar.

T. SIRIOPOL, coresp.

NOUTĂŢI DE LA LOT

● Componenţii lotului nostru reprezentativ îşi continuă pregătirile la complexul sportiv „23 August", efectuînd zilnic cîte două antrenamente.

● **Suspect de stenoză mitrală, craioveanul Iulică Popa a fost internat la spitalul Fundeni, unde aşteaptă rezultatul analizelor.**

● În cazul în care jucătorul I. Popa nu va primi aviz favorabil din partea specialiştilor de la spitalul Fundeni, antrenorul Angelo Niculescu îl va titulariza pe Mocanu în lotul care se va deplasa în Brazilia şi Peru.

● **Ghiţă şi Dembrovschi vor fi prezenţi la lot miercuri 14 ianuarie, adică a doua zi după meciul pe care echipa lor, Dinamo Bacău, îl va susţine cu Kilmarnock în „Cupa europeană a tîrgurilor".**

ACEASTĂ ECHIPĂ CAPRICIOASĂ...

O scurtă declaraţie a antrenorului NICOLAE OŢELEANU: „Electroputere" Craiova, această echipă capricioasă care a cîştigat 4 puncte în deplasare şi a pierdut tot atîtea pe teren propriu, ocupînd o poziţie de mijloc în clasament, priveşte returul cu tendinţa de întinerire a lotului şi obţinerea unui loc fruntaş în seria respectivă.

În alcătuirea lotului, din care fac parte unii tineri promovaţi în tur şi care au jucat efectiv (Bondrea, Piţurcă, Simion şi Sarpe), ne-am îndreptat atenţia şi spre echipa de juniori, care ocupă locul 2 în seria a VIII-a a campionatului republican, cu 25 de puncte — deci neînvinsă — **avînd un singur meci egal cu** liderul (Universitatea Craiova). Din această talentată formaţie am convocat la pregătire încă 4 juniori cu perspective: portarul **Boncioc,** fundaşul central **Coşman,** extremul dreapta **Dinu** şi atacantul **Linca.**

După controlul medical va începe pregătirea propriu-zisă, ce va continua pînă la 1 februarie, ea avînd ca scop readaptarea organismului la efort şi creşterea capacităţii fizice. De la 1 februarie la 15 martie antrenamentele vor continua pe linia pregătirii tehnico-tactice, echipa avînd în program două jocuri pe săptămînă, la început cu formaţii din campionatul judeţean şi municipal, apoi cu **echipe din divizia B".**

LOTO — PRONOSPORT

Astăzi este ULTIMA ZI în care vă mai puteţi procura biletele pentru tragerea LOTO de vineri 9 ianuarie 1970. Tragerea va avea loc la Bucureşti în sala Clubului Finanţe Bănci din strada Doamnei nr. 2 cu începere de la ora 19. Ea va fi radiodifuzată, după care va urma un film artistic. Intrarea liberă.

Este bine ca în orele care au mai rămas să vă asiguraţi de bilete pentru această tragere. Nu uitaţi, cu 5 lei puteţi participa la ambele extrageri.

Reţineţi! Participînd cu mai multe bilete aveţi sanse mai multe de cîştig.

● Comunicăm premiile care vor fi acordate cîştigătorilor de la concursul cu premii organizat de către redacţia „Programului Loto-Pronosport" cu ocazia tragerii la sorţi a grupelor turneului final al C.M. de fotbal din 1970: 1 televizor; 1 magnetofon; 1 aparat de radio; 200 abonamente pe o perioadă de 6 luni la „Programul Loto-Pronosport".

JOI, ULTIMA ZI LA LOTO

NUMERELE EXTRASE LA CONCURSUL PRONOEXPRES Nr. 2 DIN 7 IANUARIE 1970

EXTRAGEREA I: 45 15 1 19 26 41

Fond de premii: 330.069 lei

EXTRAGEREA a II-a: 6 9 7 2 20 14 33

Fond de premii: 279.528 lei